

Ил. Филиповъ

Олимпийските игри въ миналото и днесъ

Олимпиадата въ Берлинъ през това лѣто

(Продължение и край)

Въ 1884 г. французкиятъ благородникъ и приятель на спорта баронъ *Пиеръ де Кубертенъ* се зае да възобнови олимпийските игри. Това хубаво намѣрение скоро се осѫществи: въ 1896 г. се състоя въ Атина първата отъ модернитѣ олимпиади. Гърцитѣ искаха да задържатъ и бѫдещите олимпиади въ своята страна, но това тѣхно желание биде отклонено и се реши, всѣка олимпиада да се състои на различни място по земното кълбо и да се допускатъ да участвуватъ всички държави.

Следнитѣ игри се състояха презъ всѣки четири години. При всѣка нова олимпиада броятъ на участвуващите народи, на състезаващите се атлети, на застъпенитѣ спортни видове непрекъснато растѣще. Редомъ съ това растѣше и блѣсъкътъ на игрите. Тѣ станаха най-голѣмото международно младежко тѣржество.

Тазгодишната олимпиада бѣ организирана отъ германцитѣ въ Берлинъ. Тя надмина всички досегашни. Грамаденъ стадионъ, събиращъ надъ сто хиляди души, съставяше ядката на т. н. „държавно спортно поле“, просторно колкото единъ малъкъ градъ. Участвуваха 51 нации съ 130 вида състезания съ надъ 5000 атлети. Това сѫ отборътъ отъ най-добрите атлети на всѣка нация въ всѣки отдѣленъ видъ спортъ. Всѣки отъ тѣхъ е майсторъ, първенецъ, „шампионъ“.

Не е лесно при такава конкуренция отъ най-добрите на цѣлия свѣтъ да получишъ добро място въ